

subjektivní, nelze rozhodnouti ve věci samé a jest odůvodněno zrušiti věc a naříditi prvému soudu, by o ní znovu jednal a rozhodl.

Čís. 824.

Doručení opisu rozsudku pro státní zastupitelství jest nahraženo jeho sdělením v prvopisu. Lhůta § 285 tr. ř. ku provedení zmáteční stížnosti počíná se dnem, kdy státnímu zástupci byl dodán k nahlédnutí prvopis rozsudku.

(Rozh. ze dne 2. května 1922, Kr I 320/22.)

Nejvyšší soud jako soud zrušovací zavrhl v neveřejném zasedání zmáteční stížnost státního zastupitelství do rozsudku krajského jakožto nalézacího soudu v Mostě ze dne 4. května 1921, jímž byl obžalovaný sprostěn z obžaloby pro přečin předražování dle § 7 čís. 3 zák. ze dne 17. října 1919, čís. 568 sb. z. a n.

Důvody:

Státní zastupitelství ohlásilo ihned po prohlášení rozsudku zmáteční stížnost a žádalo o sdělení spisů a doručení vyhotovení rozsudku. Dle záznamu státního zastupitelství na prvopisu rozsudku nahlédlo toto v něj dne 24. června 1921. Podle § 78 tr. ř. děje se doručení soudních opatření státnímu zastupitelství sdělením jich v prvopisu. Je tedy doručení opisu rozsudku, pokud se týče státního zastupitelství, nahraženo sdělením jeho v prvopisu a počíná proto pro ně lhůta § 285 tr. ř. ku provedení opovědčné zmáteční stížnosti dnem, kdy mu byl dodán prvopis rozsudku k nahlédnutí. Dne toho v tomto případě ze spisů sice zjistiti nelze, jak však již shora bylo uvedeno, bylo v prvopis rozsudku nahlédnuto dne 24. června 1921, je proto — což při nastalé pochybnosti je ve prospěch státního zastupitelství — den ten pokládati za den, kterého ho spisy s prvopisem rozsudku došly a tudíž za den, od kterého pro ně lhůta ku provedení zmáteční stížnosti běžeti počala. Byly-li mu trestní spisy s vyžádaným opisem rozsudku později na jeho naléhání ještě jednou doručeny, nemohla okolnost ta již míti vlivu na běh lhůty ku provedení zmáteční stížnosti. Ježto pak provedení zmáteční stížnosti podáno bylo k soudu teprve dne 17. ledna 1923, stálo se tak opožděně a, poněvadž při opovědění nebyl určitě označen žádný z důvodů zmatečnosti, vypočtených v § 281 čís. 1—11 tr. ř., nebylo lze k opožděnému provedení zmáteční stížnosti přihlížeti. Jsou tu tedy předpoklady, pro něž měla zmáteční stížnost býti zavržena již soudem své stolice a, poněvadž se tak nestalo, bylo ji zavrhnouti soudem zrušovacím (§ 1 čís. 2 zák. ze dne 31. prosince 1877, čís. 3 ř. z. na rok 1878).

Čís. 825.

Zločin podvodu křivým svědectvím dle § 199 lit. a) tr. zák.

Ohledně svědka lze použiti zásady §u 202 tr. ř. pouze tehdy, měl-li za to, že sám jest obviněn, a vypovídal-li ve prospěch svůj, nikoliv ve prospěch osoby třetí.

(Rozh. ze dne 4. května 1922, Kr I 399/21.)